

Tadeusz Łaszkiewicz

Mikołajewice, gm. Warta, woj.
sieradzkie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 15, 241-242

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Celem podjętych badań było rozpoznanie najstarszej fazy budowlanej pierwotnego założenia, ewentualnego uchwycenia rozplanowania średnio-wiecznego wnętrza, ustalenie dokładnych dzieł budowy obiektu i jego funkcji w obrębie średniowiecznego przedzamcza.

Założono 5 niewielkich wykopów o łącznej powierzchni około 12 m² oznaczonych symbolami 1-5/81: jeden na zewnątrz budowli, jeden w piwnicy i trzy w pomieszczeniu środkowym.

W wykopie 1/81, usytuowanym przy zewnętrznym licu ściany zachodniej, zadokumentowano sposób posadowienia tej ściany, będącej prawdopodobnie przez jakiś czas jednocześnie murem zewnętrznym przedzamcza oraz ustalono układ nawarstwień prostopadłych do muru. Posłużą one do ustalenia kolejnych faz budowlanych obiektu kilkakrotnie niszczonego i odbudowywanego. Stwierdzono istnienie wysokiego na około 1 m fundamentu z kamieni polnych na zaprawie wapiennej i posadowienie na nim muru z cegły gotyckiej ręcznej, również na zaprawie wapiennej. W odległości około 1,30 m od lica muru najniższe warstwy opadały nieckowato w kierunku zachodnim wyznaczając krawędź koryta kanału Młynówki. Rzeka opływała zespół zamkowy od strony zachodniej spełniając podwójną funkcję - fosy i transportera odpadków.

Wykop 2/81 założono w celu rozpoznania reliktyw pierwotnego sklepienia południowej piwnicy pomieszczenia środkowego. Mimo wielu nowożytnych przemuruowań stwierdzono istnienie tu śladów oporu średniowiecznego sklepienia krzyżowo-gurtowego.

W trzech wykopach usytuowanych we wnętrzu obiektu nie udało się, jak dotąd, odkryć pozostałości średniowiecznego rozplanowania; odsłonięto natomiast fragmenty konstrukcji nowożytnych /cegłane ściany działowe, ceglana posadzka i murowaną podstawę pieca kaflowego w narożu jednego z pomieszczeń/.

Zabytki ruchome reprezentowane są przez spory zestaw ceramiki nowożytnej /kafle miskowe bez polewy - XVI w., kafle płytkowe z reliefową dekoracją roślinną, polewane i bez polewy - XVI i XVII w., naczynia ceglaste i pseudomajolikowe - XVII i XVIII w. / oraz niewielki zbiór fragmentów naczyń późnośredniowiecznych. Zestawu tego dopełnia mała ilość kości zwierzęcych, gwoździ żelaznych i fragmentów szkła naczyniowego i okiennego, datowanych na okres XV-XVIII w.

Materiały przechowywane są w Muzeum Zamkowym w Malborku.

Badania będą kontynuowane.

MIKOŁAJEWICE, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 9

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Łaszkiewicz. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe - głównie ślady osadnictwa średniowiecznego.

Stanowisko położone jest w północnej części wsi, w dolinie zalewowej rzeki Warty, w obrębie terasy I. Leży między obecnym korytem rzeki, a starorzeczem. Zostało wydzielone z leżącego obok stanowiska 1 jako koncentracja materiału różniącego się chronologicznie. Po wykonaniu planu sytuacyjno-wysokościowego założono 4 wykopy badawcze, każdy o wymiarach 5 x 5 m. Ich eksploracja nie doprowadziła do odkrycia jakichkolwiek obiektów nieruchomych, a przyniosła jedynie stosunkowo nieliczny materiał ceramiczny /ok. 100 fragmentów/ - znacznie zróżnicowany chronologicznie; od pojedynczych fragmentów ceramiki pradziejowej, poprzez wczesne średniowiecze do ceramiki średniowieczno-nowożytniej. Wydaje się, że stanowisko nie było samodzielnym punktem osadniczym lecz stanowiło jedynie strefę eksploatacji gospodarczej wokół stanowiska Mikołajewice 1.

Badania zostały zakończone.

PŁONKA-STRUMIANKA, gm. Łapy
woj. białostockie
Stanowisko 2

patrz
paleolit i mezolit

POPÓW, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Joanna Trocha /autor sprawozdania - mgr Tadeusz Łaszkiewicz/. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Średniowieczny gródek stożkowy.

Stanowisko położone jest na wschodnim brzegu Warty, przy drodze Popów-Mikłowice. Jest to niewielkie wyniesienie o powierzchni poniżej 0,1 ha urytowane w zakolu starorzeczca /struga Ruda/, dość znacznie wyniesione ponad poziom terasy zalewowej.

Badania sondażowe Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi z 1965 r. potwierdziły przypuszczenie, iż wyniesienie to stanowi pozostałość gródka stożkowego. Na szczycie stożka założono wykop 8 x 8 m zgodny z orientacją ewentualnego budynku /wieży?/, przez środek wykopu pozostawiono świadek zapewniający uzyskanie pełnego profilu gródka.